

Kedves Barátaim!

Engedjétek meg, hogy megosszam veletek örömeimet. A múlt hét végén az Év Somogyi Embere címmel tüntettek ki. Miután évente ezt az elismerést a hozzátartozó aranygyűrűvel csak egy ember kapja meg, azt gondolom, óriási elismerésben volt részem. Mellékelem a megyei lapban velem készült interjút.

Mindhalálíg lovasíjászat!

Baráti üdvözlettel:

Kassai Lajos

Boldogság a vágtaugrás holtpontján

2010. január 9. 08:25 , Legutóbb frissítve: 2010. január 9. 08:33 **Balassa Tamás**

Kassai Lajos kaposmérői lovas íjász, a sportág világszerte ismert meghonosítója, a világszövetség alapítója vette át a lapunk által alapított elismerést, az Év Somogyi Embere címet és az aranygyűrűt pénteken.

– Kétféle utat jár be az ember. Egy belsőt és egy külsőt. Nekem a lovas íjászat megmutatta a kettő egyidejű lehetőségét – mondja **Kassai Lajos** arról, hová jutott az elmúlt két évtizedben. – A ló a külvilággal való kapcsolatot szimbolizálja. Hiába a harmónia önmagunkkal, ha a világgal nem tudunk harmóniába kerülni. Nem hiszek az elvont gurukban, akik a köldöküket nézik egy életen át. Nekünk a 21. századi kultúrában kell boldogulnunk.

– És a belső út?

– Az íj. Megmutatja az utat önmagunk felé. A világrekordok célja is kettős. Elsődleges önmagam és a lovas íjászat megismerése. Sikertült általa mélyen magamba nézni, és megismerni a tartalékaimat. A mai ember karcolja a felszínt, keresi a legkönnyebb lehetőségeket, ami sírba eresztő kötele a modern világnak. Önmagunkban kell keresni a lehetőséget és a hibát egyaránt.

– Hol a tökéletes harmónia?

– A vágtaugrás felső holtpontján, a lövés pillanatában tökéletes harmóniában kell lenni a lóval és önmagunkkal. Csak akkor találhatunk célba.

felé

Az íj a belső út, megmutatja az utat önmagunk

– Mi az első lépés a belső úton?

– Addig nem tudom meghatározni, hová akarok eljutni, amíg nem tudom, hol tartok. A jó célválasztáshoz tisztában kell lennem saját képességeimmel. A tizenkét feldobott korong meglövésében húsz év munkám van. Azt gondoltam, képes vagyok arra is, hogy 24 órán keresztül lovas íjászak. Sokat dolgoztam érte. Ezek nem álmok, hanem célok, amelyek megvalósulnak.

– Hol tart az úton?

– A gyümölcsös kertben, ahol idáig dolgoztam, szedegetem a gyümölcsöket. Látom a tanítványaim között az utódaimat. Az iskola közösséggé formálódott. Boldog ember vagyok.

– Tart attól, hogy egyszer Kassai Lajos csak második lesz?

– Ötvenéves vagyok. Ha az ember normális életet él, akkor harmonikusan követik egymást az életszakaszok. Az idő jár, számomra borzasztóan gyorsan, mert szeretem, amit csinállok. Törvényszerű, hogy az engem követő fiatalok jobbak legyenek. De az ő eredményük valahol az enyém is, hiszen tanítottam, segítettem őket. Nem az ellenfeleim fognak megverni, hanem a tanítványaim. Lassan közelítek ennek a határához.

– Hisz a munkában, a közösségben, a nevelésben, mondta egy helyütt.

– Így igaz. Nem hiszek a turáni átokban, hogy a magyar képtelen egységre jutni. Ha a magyar embereket megtanítják az együttműködésre, akkor együtt-működőek lesznek. A lovas íjászat erre is tanít. Ha lovon vagyok, valaki összeszedi a vesszőt, és ha más ül a lovon, nekem kell kihúzkodni őket a táblából.

– Távol tartja a lovas íjászatot a politikától. Sosem környékeztek meg?

– Magánemberként markáns politikai véleményem van, de ennek el kell különülnie a kulturális tevékenységtől. A lóba, a lovas íjászatba nem lehet politikát vinni. A nyíl huszonötezer éve ugyanúgy repül.

– Olvastam, a lovas íjászat ihlete A láthatatlan emberből fakad...

– Még nem tudtam olvasni, amikor édesanyám fölolvasta a regényt. Gárdonyi gyönyörűen írja le a hunokat, ahogy föláll a sereg, ahogy zúgnak a nyilak, ahogy harcolnak. Meghatározó élmény. Ha az ember képes követni a lelkét, jó úton jár, mert a saját lelkünkkel nem lehetünk konfliktusban. Az Isten nem mond tollba, hanem sugall. Lehetőfinom érzékeléseken át jutunk lelkünk mélységeihez. Számomra az az érzés adja a legtöbbet, amikor lovon ülök, feszül az íj, és lövök. Ez a hazatalálás. Ráadásul egy olyan világban, amiben magyar tudok lenni. A magyar kultúra csoda, kiaknázhatatlan mélységekkel. Érdekel Tibet is, de nem ott akarok megvilágosodni. Meghatározó, ahová születtünk. Egy német sosem lovas íjászik olyan jól, mint egy magyar. Ahhoz, hogy valaki jó karatés legyen, kicsit japánná kell válnia. Milyen jó, hogy nekem lovas íjászként semmi mássá nem kell válnom, mint magyarrá.

A nyíl huszonötezer éve ugyanúgy repül

– Nem az őseket kell követni, hanem azt, amit az ősök követtek... – ismerte föl az íjkészítés rejtelmét kutatva. Nem gond, hogy ők pogányok voltak?

– Amikor a kereszténység megítéli a pogányságot, megfélekedzik arról, hogy nagyon sok jó ember van azon az oldalon, és nagyon sok rossz ember van ezen az oldalon. Az ember a döntő, nem az izmusok. Lehet csapnivalóan csinálni a kereszténységet is, és lehet vele csodálatos értékeket is teremteni.

– Mik voltak őseink törvényei?

– „Ne vágj ki olyan fát, amelyen fészek van. Ne vadássz, ne halássz szórakozásból.” Tisztelet övezte a természetet a táltoshitvilágban. Érdemes lenne leporolni ezeket a gondolatokat, mert a világ rossz irányba megy. Mi az, hogy ha fészek van a fán?! Ameddig a szem ellát, addig vágjuk a fát...

– **Istennek tetsző dolog a szabadság, nyilatkozta a vallások sokszínűségéről, az ugyanoda vezető sokféle útról.**

– Japánban két út van, a sintó és a buddhizmus. Előbbi hasonlít a sámánista magyar ősvalláshoz. A buddhisták sosem akarták kiirtani a többi vallást, sajnos, a kereszténység nevében képesek voltak kontinenseket letörölni a színről. Ez hiba. Tudnunk kell, hová születünk, de képesnek kell lennünk meglátni a másikat is.

– **Istenfélő ember?**

– Jó viszonyban vagyunk, még sosem kellett félnem tőle.

– **Hibája van?**

– Ha nem lenne, nem foglalkoznék harci művészettel. Ha lesz egy tökéletes lövésem, leteszem az íjat, mert nem lesz értelme tovább lövöldözni. Ha valami siker, még nem biztos, hogy sikerült. Ma taps fogadja azt a produkciót is, amiről látom, nem sikerült. Manapság mi mindennek lehet örülni... Hadd ne nevezek meg médiasztárokat.

– **Tévét néz?**

– Igen.

– **Miért?**

– Mert fantasztikus dolog.

– **Igen? A kereskedelmi csatornák is?**

– Abból, hogy nem az őseket kell követnünk, hanem azt, amit az ősök követtek, sok minden következik. Beszélhetünk a magyarságról is. Rossz magyarság, amikor a magyar büszke az őseire. Persze, lehetünk is, a felhozatal óriási. De a jó magyarság az, amikor fölteszük a kérdést: vajon az őseink büszkék lehetnének-e ránk? Én a 9. században búvárkodom gyöngyhalászként, aki megpróbál egy-egy gyöngyszemet felhozni. De nem lehet a teljes tengerfenékekkel feljönni. Az érdekel, hogy amit felhozok, hasznosítható-e. Ha nem, akkor nem sok értelme van idecipelni. Ha igen, megérte. De ezt a világból kiszakadva nem tudom megtenni. Nem tud hídszerepet betölteni, aki a folyónak csak az egyik partján áll. Ismerni kell mindkét oldalt, a világ értékeit és értéktelenségeit is.

Kassai Lajos lovas íjász

A nyolcvanas években dolgozta ki a lovas íjászat versenyszabályzatát. Megalapította a Kassai lovasíjász-iskolát, mely Magyarországon kívül a Felvidéken, Németországban, az USA-ban, Ausztriában, Kanadában, Új-Zélandon, Norvégiában, Angliában, Kínában, Görögországban, Bulgáriában működik. Világ bajnok, 1998–2009 között négyszeres Guinness-rekorder. Lovasíjászat címmel könyvet írt. 2003-ban megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjét.

A lovas íjász egy munkanapja az állatok etetésétől az íjgyártásig

Kassai Lajos napja az állatok ellátásával kezdődik. Ez sok helyütt segédmunkás, lovászok dolga, ő egyedül végzi az etetést, az istállótisztítást. Számára ez elengedhetetlen ahhoz, hogy az állatai ne „állami gondozottak” legyenek.

Személyes, jó baráti kapcsolat van nemcsak a lovakkal, de a bivalyokkal, szürke marhákkal, mangalicákkal is – állítja. Szárnyasok beszerzését is tervezi, hogy ökolgazdasága sokak számára nyújthasson mintát. A versenyek és a nyílt napok során ugyanis ország-világ figyel a kaposmérői paradicsomra.

Az állatpark gondozása után jönnek az edzések és a gyakorlatok, a csikók belovaglása. A lovas íjászat életforma, az edzések nem szakadhatnak meg. A belovaglás után a lovak számától függően dél körül ér sporteszközzgyártó munkahelyére, ahol estig dolgozik, aztán megint jönnek az edzések a lovasíjász-központban.

A kaposmérői létesítmények tíz év alatt épültek ki fedett lovardával és lovasíjász-pályával, jól felszerelt istállóval. Miután elkészültek, Kassai Lajos elhatározta, ismét nyakába veszi a világot, és bemutatókat tart a világ nagy nemzetközi lovas rendezvényein. Tavaly a marokkói király meghívására egy 72 országot felvonultató programon vett részt, majd a legnagyobb spanyol lovas eseményen járt Sevillában. Ezután következett a negyedik Guinness-rekord Budapesten.

Azt kérdezem tőle: a világkupaverseny első három helyén **Kassai Lajos** áll 277,46 pontos legjobb eredménnyel, a második is húsz ponttal lemaradva követi, 15 év alatt mintegy negyven versenyen, ahol csak elindult, nyert. Mi hajtja előre?

Mi az élet mozgatórugója? Nem tudom. De komoly hajtóerő visz előre, az biztos...

A „rugós” telivér és a bivaly

Jobb szemén sérülés. Egy belovagolt csikó virgonckodásának a nyoma. Arab telivér, olyan, mint az összenyomott rugó, ami egyszer csak robban, meséli. Előtte lóról esve törte össze magát, aztán jött a „rugós” csikó. Aztán a bivaly, „aki” bekukkantott a belovaglás helyszínére. Ilyenkor lehet egy nagy, mély levegőt venni...

A szigorú szabályoknak köszönhetően sosem történt még nálunk ijászbaleset, a lóról viszont esünk-kelekünk – összegez a sportág veretlen világbajnoka. Az utolsó rekordot az Arénában lőtte decemberben: 12 feldobott, 30 centis korongot lőtt le vágató ló hátáról 17,8 másodperc alatt.

Ez elég jó tempó... – mosolyog. Reméli, sokakat ambicionál a rekord megdöntése, mert ez a lovas íjászatot és a magyar kultúrát népszerűsíti majd.